

PRAEFATIO.

Quam in hisce elementis elucubrandis
 viam ac rationem sequutus sim,
 paucis vos, Optimi Iuvenes! putavi edo-
 cendos. Metaphysica, vt vera sit, quae
 esse dicitur, principiorum generalissimorum
 scientia, tales etiam doctrinas stabilire de-
 bet, quae non solum philosophiae, sed om-
 nis in vniuersum scientiae tanquam funda-

menta sint. Ex quo efficitur, primo, vt, quae sint omnibus rebus notiones communes, quae earum relationes, explicet: deinde, vt praecipua rerum genera recenseat, et, quae de iis vniuersim praecipi possint, inuestiget: denique, vt leges Cosmologicas exquirat. Atque haec omnia tribus capitibus complexus sum. In iis autem pertractandis ea mihi conuenientissima visa est ratio, quae primum singularum notionum originem scrutetur, tum omnium inter se nexum, ex quo, quid vnaquaeque alteri debeat, intelligi possit. Quo ipso perduci necesse est ad prima quaedam, quibus alia nituntur, iudicia, naturae, inquam, iudicia, quae non die, vt opinionum commenta, delentur, sed sensu omnibus communi confirmata. Nihil praeterea statui arbitrarium, nihil, quod non satis exprobratum sit. Haec tamen nolite sic interpretari, quasi omnia, in quae Meraphysici solent inquirere, quaeque suis locis indicata sunt, perspicua et indubia esse existimem. Nempe,

pe,

pe, vbi verum cognoscere negatum fuit, cognitionis humanae limites, errorumque fontes notandi erant; quo magis sibi quisque a temeritate ac praecipitanter iudicatis opinionibus caueat. Ieiunas et frigidas aliorum argutationes omisi, quas, quotusquisque est, praesertim hac aetate nostra politiore, qui requirat? si quis autem requirit, vbi non inuenerit? cauendum enim omnino erat, ne libelli magnitudo cresceret. Et sane philosophia non tam in aliorum praeceptis ediscendis posita est, quam in mentis vi exercenda, et subtilitate iudicandi, ac ratiocinandi contrahenda, quod nemo consequitur, qui non ipsi sibi incipiat fidere, rebusque perpendendis mature adfuescat. Animus quidem erat, breuem Metaphysicae historiam subnectere; at quum in ea elaboranda animaduertentem, historiam Theologiae naturalis ab ea aegre diuelli posse, inceptum opus alii tempori ac loco destinaui. Vix est, quod stili veniam rogem: quis enim notiones magna ex parte

in Europae barbarie natas, atque apud
barbaros adulas latina semper oratione ex-
plicauerit? vt nihil dicam, ipsum Meta-
physicae nomen a graeco fonte male detor-
tum esse. Ceterum facile intelligitis, hoc,
quidquid est laboris, me non gloriae cuius-
dam captandae (quae enim ingenii gratia a
rebus metaphysicis sperari possit?) sed ve-
strae vtilitatis causa suscepisse. Neque enim
vllum mihi erit molestum onus, quod non
vestri causa prompto atque alacri animo
sim subiturus. Vestrum erit fauere hisce
conatibus meis, atque ita rationes vestras
componere, vt et meae mihi, et vobis ope-
rae vestrae ratio constet, Valere.
